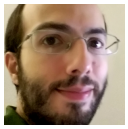
Conèixer

Per JoanM el dc., 09/10/2019 - 21:00

Passeges per la ciutat i t'adones que no la coneixes. Creues revolts i carrerons, i amb l'ajuda del mòbil, o preguntant als vianants, arribes a una plaça. En mires el nom, procurant retenir la geometria dels carrers, per saber tornar, i segueixes enllà. T'adones de zones més riques i d'altres més deprimides, de població més o menys concentrada en els barris. Olores les terrasses, escoltes converses, experimentes la serenor o l'excitació de la sortida dels col·legis... A poc a poc comprens que sense aquest temps d'assaborir la ciutat, és impossible conèixer-la. Només després d'un temps, quan et parlen d'un barri, d'una plaça, d'un monument, pots respondre apreciant-ne el silenci de l'indret, o els colors de les façanes, o la simpatia de la gent. Coneixes el lloc.

El verb conèixer, a la Bíblia, també és molt més que passar per la intel·ligència. Es tracta de deixar entrar la realitat a través dels sentits. Quan en l'Escriptura es diu que un home i una dona es van *conèixer*, significa que van arribar a la intimitat de la relació més fonda, d'una experiència amb els cinc sentits.

Per això, recordava aquell amic que em deia: "jo crec en Déu", però després em confessava que no pregava mai, que no trobava moments, perquè tenia tantes coses cada dia. "Però... si mai no passes temps amb Ell, creus que podràs *conèixer-lo*?".